

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Synodus Hildesimensis, ab eodem Domino Episcopo, tanquam
Commissario, habita XXV Ianuarii MDCXXXIII; cum Serie Episcoporum
Hildesimensium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

S Y N O D V S
D I O E C E S A N A
H I L D E S I M E N S I S
E C C L E S I Æ,

PRÆSIDENTE COMMISSARIO,

Illustrissimo & Reverendissimo Principe
ac Domino,

D. F R A N C I S C O
G V I L I E L M O,
E P I S C O P O O S N A B R V G E N S I,
M I N D E N S I, E T V E R D E N S I,

Habita

Anno M D C X X X I I I,
die xxv Ianuarii.

Notissima est, non Imperio solum, sed etiam Curia Romanae, controversia illa & lis gravissima inter Ioannem, ejus nominis Quartum, & Ducibus Saxoniae, Episcopum Hildesimensem ex una, & Ericum Seniore ac Henricum Juniorem, Duces Brunsvicenses, ex altera, partibus, atque per utrorumque successores diutissime agitata. Huic, tum praecedentia, diffidationes ac bella, tum potissimum Imperialis banni à Carolo V Caesare adversus Episcopum Ioannem xxiv Julii MDxxi pronuntiata sententia, occasionem dederant. Cum enim Caesar hujus executionem adversariis Ducibus demandasset, hitionem, ac bona omnia, ad Episcopatum spectantia, invaserunt, iisque spoliarunt Episcopum; paucis ipsi relictis. Prima ergo huic cura fuit, ut absolutionem banni à Caesare impetraret, ac dein restitutionem in possessiones pristinas. Cumque nihil proficeret, ad Pontificis Adriani VI Curiam provocavit anno MDxxiii. Demum de Imperiali banno absolvitur quidem Anno MDxxviii, sed ea conditione, ut, quae de Episcopatu Duces adversarii occupassent, retinerent; via facti aut violentia omni seclusa, juris dumtaxat prosecutione salva. quo factum, ut, quicquid Brunsvicensibus pareret, haeresi paulatim inficeretur, nec ab ea etiam immune servaretur quod Episcopis remanserat. Successores Ioannis Episcopi, Balthasar & Otto, causae huic vix manus applicuere; sed neque ipsi Episcopatu multum fuere praesentes. At Valentinus, qui MDxxvii his successit, ea sollicitudine ac diligentia negotium continuo urisit in Romanam Curiam, ut sententiam restitutoriam ac redintegratoriam obtineret contra Duces adversarios. Qui, ut rei, in dicta Curia comparuerunt, & se processui submiserunt. Factum id est xxviii Augusti MDxl. Huic autem promulgatae sententiae Duces Brunsvicenses morem non gesserunt, ex eo, quod, Pontifici, in temporalia bona Principatuum, nihil esse juris, ex post facto, assererent. Remissaque tandem anno MDxlvi causa fuit ad Cameram Spirensis, summum Imperii tribunal. Vbi, ut lento gradu omnia progredi solent, sic etiam causa haec per octoginta continuos annos agitata sub Valentino, Frederico, Burchardo, Ernesto, Ferdinando, Episcopis Hildesimensibus, non prius terminata fuit, quam sub Ferdinando jam dicto, Bavariae Duce; in cujus & Ecclesiae similiter favorem, anno MDcxxxix, die 2 Decembris, obtenta sententia, finem controversiae imposuit. Vi hujus sententiae, Serenissimus Episcopus Ferdinandus, per Commissarios

suos, die xxx ejusdem mensis ac anni, stylo veteri, sive die ix Ianuarii MDcxxx stylo novo, ac sequentibus, possessionem accepit Satrapiarum, Coldingen sive Lawenburgh, Wintzenburg, Woldenstein sive Bilderslach, & Woldenburg; nec non oppidorum, Sarstede, Lamspring, Alfelde, Bockelem, ac successive deinceps aliorum, quae antiquitus ad Episcopatum pertinuisse constabat; qualia erant, Satrapiae & Praefecturae Liebenburg, Schladen, Widelach, Vineburg, Luther, Steinbruck, Bindelac, Gronaw, Poppenburg, Erichsburg, Ruthe, Wasserhoven, Lawenstein, Gronden, Artzen, cum earum oppidis & pagis, nec non Coenobiis & Ecclesiis; quarum tamen ditionum aliquae, variis belli subsecutis successibus, in potestatem Ducum Brunsvicensium denuo pervenerunt, iisque etiam per pacta, Anno MDcxlvi Brunsvigae inita, concedi debuerunt, Coldingen, Artzen, Lowenstein, Gronde & Luther, Satrapiae, cum appertinentibus Ecclesiasticis & saecularibus bonis.

Porro Ecclesiae & Coenobia hujus Episcopatus, à saepe dictis Ducibus direpta, erant:

Lamspring,	} Ordinis S. Benedicti.
Ringelem,	
Escherde,	
Neuwerck,	
Oelhoff,	} Ordinis S. Bernardi.
Derenborg,	
Woltigeroda,	
Amelsborn,	
Heiningen,	} Regularium S. Augustini.
Dorstat,	
Grahoff,	
Reiffenberg,	
Wittenberg,	
Franckenberg,	
Marienaw, Carmelitarum.	

Quae omnia, nec non alia quaedam, in & extra Civitatem, ab haereticis occupata Monasteria, aliaque loca pia, Catholicis tunc restituta fuerunt, cum Parochiis sine numero; fuitque adeo in Provinciam istam reinducta Catholica religio, quae pluribus abhinc annis exinde exularat. Ut enim haec omnia legitime fierent, Serenissimus Elector Ferdinandus, Episcopus Hildesimensis praefatus, (cujus memoria in benedictione aeterna sit,) Illustrissimum Episcopum Osnabrugensem Hildesiam misit, plena cum potestate; qui illic mensis Octobri MDcxxxii appulit, atque ibidem, fidelitate ac zelo pari, collaborante Capitulo Cathedrali, turbatum Ecclesiae statum pristinae quieti restituit, & Religionem in eo orthodoxam restauravit.

Et, ne quid in conservando illo, praesertim bellicis Imperii tumultibus adhuc in Imperio durantibus, quatenus fieri posset, deesset, idem

idem Serenissimus, de Coadjutore sibi assumendo, cum jam quinquagesimum quintum ætatis annum excessisset, solcite cogitavit: proinde, per Illustrissimum Osnabrugensem eundem, Capitulo Hildesimensi Canonicas rationes varias, quare ad eligendum talem procedendum foret, exponi, simulque, ex fratre Alberto Bavariæ Duce, nepotis sui, Maximiliani Henrici personam proponi curavit. Quod Electionis negotium tam feliciter perfecit Illustrissimus, ut Urbanus VIII Pontificia auctoritate omnia rata haberet; præterquam quod, cum dictus Coadjutor adhuc in ætate minorenni existeret, ordinavit sub xxiii Novembris M^o D^o C^o xxxiiii, ut, licet ad præsentationem Capituli constituisset Coadjutorem Ferdinandi Episcopi Hildesimensis perpetuum ac irrevocabilem cum futura successione in regimine & administratione dictæ Ecclesiæ Hildesimensis quamdiu dictus Ferdinandus Episcopus vixisset & eidem Ecclesiæ præfuisset, sub certis formâ & modo, tunc expressis, fecerit, constituerit & deputaverit, ac illum ex tunc, prout, postquam ad ætatem legitimam pervenisset, & non antea, dicto Ferdinando Præsule cedente vel decedente, aut alias quomodolibet præesse desinente; eidem Ecclesiæ in Episcopum præferret, omnia eidem in spiritualibus & temporalibus plenariè committendo; interea tamen eundem Maximilianum Henricum à spiritualium & temporalium administratione abstinere voluerit. Ne autem forte, dicto Ferdinando Præsule, antequam Maximilianus Henricus prædictus ad ætatem legitimam hujusmodi pervenerit, regimini & administrationi dictæ Ecclesiæ Hildesimensis cedente vel decedente, aut alias quomodolibet præesse desinente, ipsa Ecclesia Hildesimensis, ob ætatis dicti Maximiliani Henrici defectum, aliquod in spiritualibus & temporalibus detrimentum pateretur, Illustrissimum Episcopum Osnabrugensem, non obstante quod etiam Mindenensi & Verdensi Ecclesiis ex concessione Apostolicâ præfesset, tali casu Administratorem præfatæ Ecclesiæ Hildesimensis in spiritualibus ac temporalibus, cum facultate omnia & singula faciendi quæ ad Administratoris officium de jure vel consuetudine, aut alias quomodolibet, pertinent, donec tamen ipse Maximilianus Henricus ad legitimam ætatem pervenisset, dumtaxat; prout latius in dictâ bullâ continetur.

His omnibus ita constitutis ac firmatis, de reformatione disciplinæ Ecclesiasticæ, religionisque Catholicæ ubique restituendæ, Superioribus Monasteriorum constituendis, sufficienti Seminario item pro tam ampla Diocesi fundando, aliisque similibus, actum est. Proinde solemnissima totius Diocesis Synodus debite indicta, & mense Januario

M^o D^o C^o xxxiiii, in Cathedrali Ecclesia, celebrata, præside eodem Illustrissimo Commissario plenipotentiaro, divina peragente Reverendissimo Domino Joanne Pelingio, Episcopo Cardicensi & Suffraganeo Paderbornensi. Cæremoniæ per omnia, ut in Osnabrugensi, anno M^o D^o C^o xxviii, observatæ fuerunt: promulgatum, ex speciali commissione dicti Domini Ferdinandi, in eâ, inter cætera, fuit Concilium Tridentinum, aliaque, pro disciplinâ Ecclesiasticâ firmandâ, decreta: Usus Romanus Breviarii jam antehac venerabile Capitulum, assentiente Serenissimo Ferdinando, & confirmante Paulo V, laudabiliter introduxerat. Porro, comparuerunt in hac Synodo, præter prænominata restituta Cœnobîa & Parochias, etiam sequentes Ecclesiæ, & Collegia tam regularia quam sæcularia; quæ semper sub potestate Episcoporum in fide Catholica, & intra & prope Civitatem conservata fuerunt: item etiam aliæ Ecclesiæ & Monasteria intra Civitatem, vigore sententiæ & Edicti Cæsarei, restituta.

Ecclesia Cathedralis, cujus Patrona est Beata Virgo; in qua sunt quadraginta Præbendæ Canonicales, & plurimæ Vicariæ.

- S. Mauritii in monte,
  - S. Andreae Apostoli,
  - S. Crucis,
  - S. Joannis Evangelistæ,
  - S. Mariæ Magdalena in Caltallo,
  - S. Michaëlis, Ordinis S. Benedicti,
  - S. Godehardi, Ordinis S. Benedicti,
  - S. Mariæ in Roda, Ordinis Cisterciensis,
- } Collegiata.
- } Abbatia.
- Monasterium S. Bartholomæi in Sultaw, Ordinis Canonicorum Regularium.
  - Monasterium Carthusianorum.
  - Collegium PP. Societatis Iesu.
  - Monasterium S. Pauli Apostoli, Dominicorum.
  - Monasterium S. Martini, Conventualium.
  - Monasterium S. Georgii, PP. de Observantia.
  - Monasterium PP. Capucinatorum.
  - Monasterium Monialium Ordinis S. Mariæ Magdalena penitentium.
  - Domus Congregationis Fratrum, seu Presbyterorum in communi viventium.
  - Parochia prope Ecclesiam Cathedrali.
  - S. Andreae,)
  - S. Lamberti,) Parochia.
  - S. Georgii,)

Statuta hujus Synodi, cum Ecclesia Hildesimensis sit Suffraganea Metropolitanæ Moguntinensis, non videbantur hic annectenda. Subtextitur tamen Catalogus Episcoporum Hildesimensium.

ORDO AC SERIES
EPISCOPORVM
HILDESIMENSIVM.

Ecclesia Hildesimensis, Suffraganea Archiepiscopatus Moguntinensis, à CAROLO MAGNO in prima Fundatione apud Aulam Regiam, in concursu fluviolorum Salæ & Lini, exstrui cœpta, (unde Episcopatus primum Aulicensis dictus fuit,) postmodum à LVDOVICO PIO Imperatore, Caroli Magni filio, in locum, à missa cœlitus nive, *Hildesheim* olim, nunc verò *Hildesheim* dictum, translata; in honorem Beatissimæ Virginis Mariæ est ædificata, circa annum Christi DCCCXIV.

	Anni	Sef-	Obi-
		tio.	tus.
I. GVNTHARIVS, primum Aulicensis, deinde, cum translatione suæ Cathedralis Ecclesiæ, Hildesheimensis nuncupatus, laudabiliter præfuit. Condidit hic templum S. Cæciliæ, duabus turribus conspicuum.		21	835
II. REMIBERTVS, alias FREMBERTVS, paucis mensibus præfuit.			
III. EBO, aliis EPPŌ, natione Gallus, ex Archiepiscopali sua Sede Rheimensi expulsus; operâ S. Ansgarii, Ecclesiæ Hildesimensi præfuit.		12	847
IV. S. ALEFRIDVS, Monachus Corbeiensis, Ordinis S. Benedicti; Basilicam Cathedralē in ampliorem formam exstrui curat. laudabiliter præfuit.		28	876
LEVTHPOLDVS, Monachus, ante confirmationem & consecrationem morte præventus, inter Episcopos non est numeratus.			
V. MARQVARDVS, vir religiosæ & innocentis vitæ, Hamburgi à Sclavis & Normannis, Saxoniam misere vastantibus, trucidatur.		3	880
VI. WIGEBERTVS, insignis Medicus.		4	884
VII. WALDOBERTVS, studiosus in propaganda fide Catholica.		19	903
VIII. GEBEHARDVS, aliis SIGEHARDVS, summa cum laude præfuit.		25	928
IX. DIEDHARDVS, Abbas Hirsfeldensis, fidelissime præfuit.		28	956
X. OCHWINVS, Abbas Cœnobii Bergensis, utilissime præfuit.		30	985
XI. OSBACHVS, Abbas Cœnobii Bergensis.		4	990
XII. GERHARDVS, aliis GERLACVS, vel GARDACHVS.		3	993
XIII. S. BERNWARDVS, aliis BOMBARDVS, miraculis clarus.		31	1024
XIV. S. GOTHARDVS, Abbas Cœnobiorum, Altachensis, in Bavaria, & Hirsfeldensis, in Buchonia, situatorum. Construit Collegiatam Ecclesiam S. Andree in suburbio, Cœnobium S. Mauritii in monte, Monasterium Haldhusense Ordinis S. Benedicti, & Xenodochium pro pauperibus & ægrotis.		14	1038
XV. DIETHMARVS, aliis TIADMARVS, natione Danus.		5	1044
XVI. ASELMVS, aliis ASELINVS, Henrici III Imperatoris Sacellanus.		10	1054
XVII. ECHILO, aliis HE CZILO, Præpositus Goslariensis.		25	1079
XVIII. VDO, Comes de Alvelwen, fideliter præfuit.		34	1114
XIX. BRVNINGVS, Decanus Goslariensis, per mensem præfuit; & non dum consecratus Episcopus, resignat Episcopatū anno Christi MCV.			
XX. BERTHOLDVS, Præpositus Hildesimensis, Monasteria Monachorum & Monialium, quo ad clausuram, reformat.		15	1130
XXI. BERNARDVS, Præpositus Hildesimensis, laudabiliter præfuit.		23	1153
XXII. BRVNO, Decanus Hildesimensis, Episcopale Palatium, in civitate situm, pulchre illustrat.		7	1160
XXIII. HERMANNVS, Præpositus S. Crucis.		13	1174
XXIV. ADOLOGVS, Præpositus Goslariensis.		15	1190
XXV. BERNO, Decanus Hildesimensis. Sub hoc canonizatur S. Bernwardus, Episcopus Hildesimensis. Præposituram Goslariensem magnis proventibus auxit.			
XXVI. CONRADVS, Philippi Regis Romanorum Cancellarius, Episcopus Lube-		8	1198

	Anni	
Lubecensis; eadem Dicecesi desertâ, cum Frederico Barbarossa in Armeniam proficiscitur. redux, Hildesimensi præficitur Ecclesiæ; sed, eam post annum resignans, fit Episcopus Herbipolensis, anno Christi	Sef- Obi- tio- tus.	
M C X C I X.		
XXVII. HARBORDVS, sive HERIBERTVS, fundat Collegium S. Ioannis; multa impignorata redimit, multa ædificat.	9	1208
XXVIII. SIGEFRI DV S, Monachus Ord. S. Benedicti, Monasterii Fuldenfis.	12	1221
XXIX. CONRADVS II, Sacræ Paginæ Doctor in Academia Parisiensi, Decanus Spirensis, & Canonicus Moguntinus. Ordinem Franciscanorum & Dominicanorum in Civitate recipit; utrique Monasterium exstruit. Vnâ cum Henrici Palatini uxore Cœnobium Virginum Winhusense ad fluvium Alleram, Franckenbergense prope Gollariam, fundat. Arcem Episcopalem, & varias Arces, vetustate collapsas, magnis impensis instaurat. Tandem, cum, annis XXI I, Ecclesiæ suæ utilissime præfuisset, resignato Episcopatu anno M C C X L V, reliquum vitæ in Monasterio Dominicanorum peregit.	23	
XXX. HENRICVS, Præpositus Heiligenstadiensis, majori Capitularium voto electus Episcopus, æmulum regiminis habuit Hermannum, Præpositum in Brunswicensi Collegio S. Cyriaci, à minori Capitularium parte electum. Vnde, dum Henricus confirmationem ab Archiepiscopo suo Moguntino, & Regalia à Rege Romanorum, in persona acquirit; Hermannus, in vaso Episcopatu, eum undecim annis detinet; verum, excommunicationis à summo Pontifice infligendæ metu perculsus, cedere cogitur.	4	1275 1261
XXXI. IOANNES, Præpositus S. Mauriti, vir eximie doctus.	4	1261
XXXII. OTTO, Dux Brunswicensis, à Gregorio X Papa confirmatur, &, in eisdem Gregorii & aliorum plurimorum Episcoporum præsentia, Lugduni in Gallia, tempore Concilii Lugdunensis, solemniter consecratur.	18	1279
XXXIII. SIGEFRI DV S II, Decanus Magdeburgensis.	30	1310
XXXIV. HENRICVS II, Decanus Hildesimensis, seditiosos & tumultuantes cives, exstructa Arce Sturegwaldensi prope Civitatem, ad deditionem & obedientiam redegit.	8	1318
XXXV. OTTO II, Præpositus ad S. Mauritium, seditiosos subditos armis compescuit.	16	1334
XXXVI. HENRICVS III, Dux Brunswicensis, postulatur Episcopus Hildesimensis. Contra hunc Pontifex Romanus mittit Ericum, Comitem de Schawenburg; qui, à Nobilitate & Civibus in urbem receptus, eandem XIV annis usque ad mortem tenuit. Exinde Henricus, cum insigni equitatu Urbem ingressus, Cives hac cōditione in gratiam recepit, ut, donec Arx Mariæburgensis, nuper inchoata, perficeretur, Civitas operarios & artifices, in ea laborantes, propriis impensis conduceret. Præfuit, à morte Erici	14	1362
XXXVII. IOANNES Schadlandius, Sacræ Paginæ Doctor, Ordinis S. Domini, ex provisione Apostolica fit Episcopus Hildesimensis. Verum, cum annis duobus præfuisset, resignato Episcopatu, fit Episcopus Augustanus.		
XXXVIII. GERHARDVS, Decanus Hildesimensis, & Episcopus Verdensis, resignato hoc Episcopatu, fit Episcopus Hildesimensis. Fundat extra muros Hildesimenes Carthusiam magnificam. Cum Episcopo Halberstadiensi, pro Ecclesiæ suæ defensione, feliciter pugnat. Assumit tandem Coadjutorem Ioannem, Comitem ab Hoya, Episcopum Paderbornensem.	34	1398
XXXIX. IOANNES, Comes ab Hoya, Episcopus Paderbornensis, & Coadjutor Hildesimensis, mortuo Gerhardo, resignat Episcopatum Paderbornensem, & fit Episcopus Hildesimensis.	26	1424
XL. MAGNVS, Dux Saxonie inferioris, ex Episcopo Caminensi factus Coadjutor Ioannis, eodem mortuo fit Episcopus Hildesimensis.	28	1452
XLI. BERNARDVS, Dux Brunswicensis ac Luneburgensis, primum Coadjutor, deinde, mortuo Magno, fit Administrator Hildesimensis.		
verum,		

	verum, cum annis septem exiguo commodo Ecclesie præfuisset, eandem resignat.	Anni	Obi-
		Ses-	fio.
XLII.	ERNESTVS, infeliciter pugnat contra Brunswicenses. Administrat Ecclesiam	7	
XLIII.	HENNINGVS, multas patitur difficultates; unde, postquam decem annis præfuisset, Episcopatum resignat anno M CCCC LXXXI.	12	1471
XLIV.	BERTHOLDVS, Baro de Landsberg, Episcopus Verdenfis, fit etiam Episcopus Hildesimensis.	10	
XLV.	ERICVS, Dux inferioris Saxonie, Canonicus Colonienfis, cum per annum Ecclesie Hildesimensi præfuisset, eandem, cum consensu Pontificis & Capituli, in fratrem Ioannem resignat anno M D IV.	22	1503
XLVI.	IOANNES, Dux inferioris Saxonie, Erici frater, obtenta confirmatione à summo Pontifice, consecratur Episcopus in Cœnobio Mariæ-rodensi. Postquam annis XXI præfuisset, Episcopatum, cum consensu Capituli, resignat in Balthasarem Merckelium.	1	
XLVII.	BALTHASAR Merckelius, Vicecancellarius Caroli V Imperat. per resignationem Ioannis, fit Episcopus Hildesimensis, cum consensu Capituli, & anno M D XXVIII, in Comitibus Augustanis, Episcopus Constantienfis, accepta possessione, cum Carolo V in Hispaniam & Italiam proficiscitur; redux, Treveri morbo correptus moritur.	23	
XLVIII.	OTHO III, ad preces Caroli V, eligitur Episcopus Hildesimensis. Præfuit annis VI, neque confirmatus neque consecratus. Vnde à Paulo Papa III exautoratur anno Christi M D XXXVII.	3	1531
XLIX.	VALENTINVS de Teutleben, Sacre Paginæ & Legum Doctor, Moguntinensis, Magdeburgensis & Hildesimensis Ecclesie Canonicus, Præpositus Francofurti ad Divum Bartholomeum, Romæ à Paulo Papa III confirmatus, interfuit Comitibus Augustanis, anno Christi M D XLVII habitis.	6	
L.	FRIDERICVS, Holsatiæ Dux, Canonicus Cathedralis Colonienfis, electus ad instantiam Cæsaris, Regis Daniæ, & Augusti Ducis Saxonie; moritur in Vigilia SS. Simonis & Iudæ.	14	1551
LI.	BVRCHARDVS, ex nobili familia de Obarg, Canonicus Hildesimensis, bene præfuit; verum multa ludibria ab hæreticis est perpeffus, moritur III Februarii.		1556
LII.	ERNESTVS, Alberti Bavarie Ducis filius, Episcopus Frisingensis, fit etiam, cum dispensatione Apostolica, Archiepiscopus Colonienfis, Hildesimensis, Leodiensis, & Monasterienfis. tandem, cum consensu Capituli, & Apostolicæ Sedis confirmatione, assumit in Coadjutorem, Ferdinandum, Bavarie Ducem, ex fratre nepotem.	15	1573
LIII.	FERDINANDVS, Bavarie Dux, mortuo patruo suo Ernesto, eligitur & confirmatur Archiepiscopus & Elector Colonienfis, Episcopus Hildesimensis, Leodiensis, Monasterienfis, & postremo Paderbornensis, nec non Abbas Stabulensis, & Præpositus Berchtesgadenfis. Tandem, cum consensu Capituli, & confirmatione Sedis Apostolicæ, ejusdem Nepos, Maximilianus Henricus, fit Coadjutor Colonienfis, Hildesimensis, & Leodiensis. Moritur Ferdinandus Arensbergæ, die XIII Septembris M D CL.	39	1612
LIV.	MAXIMILIANVS HENRICVS, utriusque Bavarie Dux, mortuo patruo, fit Elector Colonienfis, Episcopus Leodiensis, & Præpositus Berchtesgadenfis. Anno M D CLI, die VIII Octobris, cum annum ætatis trigessimum complevisset, à Domino Fabio Chiso, Nuntio Apostolico, nunc S. R. E. Cardinali, Bonnæ in Ecclesia Fratrum Conventualium, solemniter consecratus fuit. deinde, anno Christi M D CLII, in sua Civitate Hildesimensi, solemnem habuit ingressum, & à Statibus & subditis homagium in persona recepit: celebrans etiam novam Synodum, tam Ecclesiasticam quam sæcularem statum, per recrudescens bellum hujus Episcopatus turbatum, iterum in integrum restituit. Cui omnes boni longam in terris & immarcescibilem in cælis vitam apprecantur.	38	1650